

**II SA/Bk 39/11 - Wyrok**

<b>Data orzeczenia</b>	2011-07-14
<b>Data wpływu</b>	2011-01-24
<b>Sąd</b>	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku
<b>Sędziowie</b>	Stanisław Prutis /przewodniczący sprawozdawca/
<b>Symbol z opisem</b>	6322 Usługi opiekuńcze, w tym skierowanie do domu pomocy społecznej
<b>Hasła tematyczne</b>	Administracyjne postępowanie
<b>Skarżony organ</b>	Samorządowe Kolegium Odwoławcze
<b>Treść wyniku</b>	Oddalono skargę
<b>Powołane przepisy</b>	Dz.U. 2000 nr 98 poz 1071; art. 156 par. 1 pkt 2; Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego - tekst jednolity

**Sentencja**

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w składzie następującym: Przewodniczący sędzia WSA Małgorzata Roleder, Sędziowie sędzia NSA Grażyna Gryglaszewska,, sędzia NSA Stanisław Prutis (spr.), Protokolant Anna Makal, po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 30 czerwca 2011 r. sprawy ze skargi J. G. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. z dnia [...] listopada 2010 r., nr [...] w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej 1. oddała skargę 2. przyznaje adwokatowi M. Z. od Skarbu Państwa (kasa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku) kwotę 295,20 (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem wynagrodzenia za zastępstwo prawne skarżącej J. G. wykonane na zasadzie prawa pomocy.-

**Uzasadnienie**

Skarga została wywiedziona na podstawie następujących okoliczności faktycznych.

Postanowieniem z dnia [...] czerwca 2009 r., wydanym z upoważnienia Prezydenta Miasta B., zostało wszczęte z urzędu wobec J. G. postępowanie wznowieniowe w sprawie ustalenia opłaty za pobyt w Domu Pomocy Społecznej w B. przy ul. Ś. Powodem wszczęcia postępowania, było uzyskanie w dniu 19 czerwca 2009 r. przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w B. informacji, że J. G. w marcu 2007 r. sprzedała mieszkanie i uzyskała z tego tytułu kwotę 80.000 zł, co stanowi nową okoliczność faktyczną mającą znaczenie w odniesieniu do obowiązku ponoszenia przez nią opłaty za pobyt w tym domu.

W wyniku tego postępowania organ I instancji decyzją z dnia [...] lipca 2009 r., uchylił decyzję z dnia [...] lipca 2007 r. (zmienioną decyzją z dnia [...] maja 2008 r.) i ustalił J. G. opłatę za pobyt w DPS za okres od dnia 19 czerwca 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. w kwocie 2. 470,00 zł miesięcznie, za okres od dnia 1 kwietnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r. w kwocie 1. 280,59 zł miesięcznie i od dnia 1 kwietnia 2009 r. w kwocie 1. 374,68 zł miesięcznie oraz orzekł o sposobie uregulowania różnicy pomiędzy ustaloną opłatą a opłatą dokonaną. W wyniku rozpatrzenia odwołania od tej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. decyzją z dnia [...] sierpnia 2009 r. przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia. Kolegium w uzasadnieniu tej decyzji wskazało m. in., że w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne dla sprawy okoliczności. Na podstawie zgromadzonych dowodów nie można w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy faktycznie doszło do uzyskania jednorazowego dochodu z tytułu sprzedaży mieszkania. W postępowaniu tym nie zapewniono J. G. czynnego udziału, a mianowicie nie wyznaczono terminu do zapoznania z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, organ I instancji decyzją z dnia [...] września 2009 r., znak:

[...], uchylił swoją ostateczną decyzję z dnia [...] lipca 2007 r. i ustalił J. G. opłatę za pobyt w DPS w wysokości: 2. 470,00 zł miesięcznie od dnia 19 czerwca 2007 r. do dnia 31 marca 2008r., 1. 280,59 zł miesięcznie od dnia 1 kwietnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009r. i 1. 374,68 zł miesięcznie od dnia 1 kwietnia 2009 r., oraz ustalił termin do uregulowania opłaty w kwocie 11. 920,42 zł (stanowiącą różnicę pomiędzy dokonanymi wpłatami za okres od 19 czerwca 2007r. do 31 marca 2008 r., a opłatą ustaloną za okres od 19 czerwca 2007 r. do 31 marca 2009 r.).

Od decyzji tej J. G. nie złożyła odwołania w ustawowym terminie. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania nie został uwzględniony - w tej sprawie Kolegium wydało postanowienie z dnia [...] stycznia 2010 r. i postanowieniem z tej samej daty, stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia odwołania.

Wnioskiem z dnia 22 lipca 2010 r. (data wpływu do organu) J. G. zwróciła się o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia [...] września 2009 r. którą naliczono dodatkową opłatę za pobyt w DPS w kwocie 11. 920,42 zł. Jako podstawę wniosku wskazano art. 157 § 1 i 2 oraz art. 158 § 1 kpa. W uzasadnieniu podano, że decyzja MOPR w B. została dotknięta jedną z wad określonych w art. 156 1 pkt 2 kpa, bowiem organ nie wyjaśnił w sprawie w sposób dostateczny i należyty stanu faktycznego. Nie wykonał wiążących zaleceń wyrażonych w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. z dnia [...] sierpnia 2009 r. i decyzja organu I instancji pozostaje w sprzeczności z orzecznictwem WSA, m. in. z wyrokiem WSA w Warszawie III SA/Wa 397/09, przytoczono przy tym treść wyroku oraz pogląd wyrażony w wyroku z dnia 3 marca 2009 r. WSA w Poznaniu II SA/Po 575/08. Organ I instancji ponownie rozpatrując sprawę nie ustrzegł się uchybień, które legły u podstaw orzeczenia Kolegium z dnia [...] sierpnia 2009 r. Jako podstawę faktyczną rozstrzygnięcia organ bezkrytycznie przyjął, że ze sprzedaży mieszkania Janina Grzanko uzyskała kwotę 80.000 zł, co jest oczywistą nieprawdą. Postępowanie, mimo zaleceń zostało przeprowadzone z rażącym naruszeniem prawa procesowego. J. G. podała, że o fakcie sprzedaży swojego mieszkania dowiedziała się po kilku latach, to jak mogła przyjąć pieniądze ze sprzedaży, w akcie notarialnym jest zapis, iż umówiona cena sprzedaży za mieszkanie w kwocie 80.000 zł została zapłacona sprzedającej przez kupujących, co córka J. H. w jej imieniu potwierdziła. Następnie J. G. przedstawiła jakie konkretnie działania prawne podjęła, zmierzające do wszczęcia dochodzenia w sprawie odpowiedzialności karnej J. i C. małżonków H. i T. F. K., występując do Prokuratury Rejonowej B. - Południe o wszczęcie dochodzenia przeciwko tym osobom i podała o jakie konkretnie czyny. Następnie w uzasadnieniu wniosku wskazuje, że do akt sprawy MOPR włączony został protokół przesłuchania świadka J. G. z dnia 17 września 2009 r., którego nie sporządził pracownik MOPR w B., a protokół sporządziła J. H. (córka). Natomiast T. F. K. w imieniu MOPR poświadczył nieprawdę podpisując się, iż to on sporządził protokół. Z Jego strony to było działanie rozmyślne, pozwalające na wpisywanie Jolancie Halickiej treści nie koniecznie odzwierciedlające rzeczywiste zeznanie. Treść tych zeznań miała wpływ na wysokość opłaty za pobyt w DPS i stanowiła dodatkowy dowód przyjęcia przez J. G. kwoty 80.000 zł za sprzedane mieszkanie. Jeszcze raz zaakcentowała, że kupujący mieszkanie J. i C. małżonkowie H. nie uścili tej kwoty. Następnie wyjaśniła, że Prokuratura B. - Południe odmówiła wszczęcia dochodzenia przeciwko J. H., C. H. i T. K. F., postanowienie w tych sprawach zaskarżyła zażaleniem i podała do tego uzasadnienie. Końcowo J. G. podtrzymuje, iż nie było dowodu na to, że otrzymała od córki i zięcia kwotę 80.000 zł za sprzedaż mieszkania. W tych okolicznościach decyzja organu I instancji została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Doszło do naruszenia zasad ogólnych z art. 7 - 10, art. 73, 79 § 1 i 2 i art. 81 kpa.

Po złożeniu wyżej przedstawionego wniosku o stwierdzenie nieważności, Samorządowe Kolegium Odwoławcze postanowieniem z dnia [...] sierpnia 2010 r. wszczęło postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia [...] września 2009 r. A. P. – córka J. G., w

piśmie skierowanym do Kolegium w dniu 25 sierpnia 2010 r. (data wpływu) wyjaśniła, że mama nie otrzymała zapłaty za swoje mieszkanie, a o sprzedaży dowiedziała się dopiero przy podpisywaniu protokołu w dniu 17 września 2009 r. Do pisma załączyła kserokopię protokołu z przesłuchania J. G. w dniu 17 września 2009 r., pismo od J. G. skierowane do Kolegium, w którym podała, że osobiście nie może zapoznać się z aktami sprawy i podtrzymuje w całości wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji i że wszystkie dokumenty które podpisała w dniu 17 września 2009 r. zostały sporządzone przez córkę J. H. T. F. K. wpisał w protokole swoje nazwisko i imię w rubryce "Osoba sporządzająca protokół" w terminie późniejszym niż podpisywano protokół. Załączyła kserokopię notatki służbowej pracownika socjalnego DPS z dnia 14 października 2009r., swojego oświadczenia z dnia 18 grudnia 2009 r. o tym, że została skrzywdzona i oszukana przez rodzinę H., pisma skierowanego do MOPR w B. z dnia 1 grudnia 2009 r. o wydanie kserokopii dokumentów, decyzji SKO w B. z dnia [...] sierpnia 2009r, decyzji MOPR z dnia [...] lipca 2009 r., odwołania z dnia 1 sierpnia 2009 r., zaświadczenia PKO Bank Polski z dnia 27 lipca 2010 r., wydruku bankowego dotyczącego operacji za okres od 31 stycznia 2007 r. do 30 czerwca 2007 r., pisma z dnia 3 marca 2010 r. o wysokości wypłat dokonanych przez PZU na jej konto, zapis rozmowy z dnia 23 października 2009 r. z inspektorem MOPR w B. i kserokopię wniosku z dnia 19 lipca 2010 r. skierowanego do MOPR w B.

Decyzją z dnia [...] października 2010 r. nr [...] Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji z dnia [...] września 2009 r. i podało, że w rozpatrywanej sprawie niewątpliwie nie zaistniała żadna z wad o jakich mowa w punktach 1, 3-7 art. 156 § 1 kpa, jak również decyzja nie została wydana przy zaistnieniu żadnej z przesłanek o jakich mowa w pkt 2 § 1 art. 156 kpa. Wskazano, że J. G. decyzją wydaną z upoważnienia Prezydenta Miasta B. z dnia [...] czerwca 2007 r. została skierowana do Domu Pomocy Społecznej w B. przy ul. Ś. Od dnia jej umieszczenia w tym domu - od 19 czerwca 2007 r. - została ustalona odpłatność w kwocie 1.201,87 zł miesięcznie za pobyt w tym domu, przy czym poinformowano że kwota odpłatności będzie ulegała zmianie w przypadku zmiany sytuacji dochodowej. Zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej pobyt w domu pomocy jest odpłatny do wysokości średniego miesięcznego kosztu utrzymania, przy czym przepisy art. 61 tej ustawy określają zasady ustalania odpłatności, w tym mieszkańcowi domu. Odpłatność ustalana takiej osobie, jest uzależniona od jej sytuacji dochodowej. Następnie, z powodu zmiany wysokości dochodu wynikającego ze zmiany wysokości świadczeń otrzymywanych z ZUS, decyzją z dnia 14 maja 2008 r. zmieniono wysokość opłaty, ustalając opłatę miesięczną w wysokości 1. 280,59 zł. Następnie organ ten postanowieniem z dnia [...] czerwca 2009 r. wznowił z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia J. G. miesięcznej wysokości opłaty za pobyt w DPS, z uwagi na uzyskanie informacji o sprzedaży mieszkania za kwotę 80.000 zł i do akt sprawy włączono dowód w postaci aktu notarialnego z dnia [...] marca 2007 r., repertorium A numer [...]. Na jaw wyszła nowa istotna okoliczność, nieznaną organowi ustalającemu opłatę, która istniała przy wydaniu decyzji o ustaleniu opłaty za pobyt w domu. We wznowieniowym postępowaniu prowadzonym przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w B., J. G. do protokołu przesłuchania z dnia 17 września 2010 r. oświadczyła, że jest jej wiadome, że córka J. H. aktem notarialnym z dnia [...] marca 2007 r. (numer [...]), działając z jej pełnomocnictwa, dokonała sprzedaży mieszkania (znajdującego się w B. przy ul. [...]) na swoją rzecz i męża, za umowną kwotę 80.000 zł. Córka zapłaciła jej tę kwotę do rąk własnych w dniu sprzedaży mieszkania i podpisania aktu notarialnego. Z treścią tego aktu notarialnego została zapoznana w dniu sporządzenia protokołu. Jednocześnie oświadczyła, że nie posiada pieniędzy ze sprzedaży mieszkania, wydała je na potrzeby bieżące. Z treści tego dowodu wynika, że J. G. została przesłuchana w charakterze świadka, a przed przesłuchaniem została uprzedzona o prawie odmowy zeznań odpowiedzi na pytania w zakresie określonym w art. 83 § 1 i 2 kpa oraz o odpowiedzialności z art. 233 § 1 kpa za fałszywe zeznania.

Protokół sporządził pracownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w B. T. F. K. Tego

samego dnia została przesłuchana J. H. (córka J. G.) w charakterze świadka, z zachowaniem odpowiednich pouczeń o prawie do odmowy zeznań i o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Oświadczyła, że w imieniu mamy sprzedała na swoją rzecz i męża mieszkanie za kwotę 80.000 zł, gotówkę w tej kwocie przekazała mamie w dniu sporządzenia aktu notarialnego. Obie zgodnie oświadczyły, że cena za mieszkanie została wypłacona do rąk własnych J. G. Z dowodów powyższych wynika, że i J. G. otrzymała kwotę 80.000 zł w dniu 1 marca 2007 r., okoliczność ta nie była znana organowi ustalającemu opłatę za pobyt w DPS. Nie można zatem zarzucić, że decyzja z dnia [...] września 2009 r. jest dotknięta wadą z art. 156 § 1 pkt 2 kpa. W ponownie przeprowadzonym postępowaniu, po decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia [...] sierpnia 2009 r., w postępowaniu pierwszoinstancyjnym dokonano czynności w wyniku której ustalono, że istotnie J. G. otrzymała w dniu 1 marca 2007r. kwotę 80.000 zł za sprzedane, z jej umocowania, mieszkanie. Z aktu notarialnego wynika, że za sprzedane mieszkanie J. G. otrzymała wyższą kwotę, co potwierdziła składając w tej kwestii oświadczenie złożone do protokołu z dnia 17 września 2009 r. W ocenie Kolegium są to wystarczające dowody, potwierdzające fakt uzyskania dochodu ze sprzedaży mieszkania. Oświadczenie o tym zostało uzyskane bezpośrednio od osoby, której mieszkanie zostało sprzedane. To osoby zainteresowane dokonaniem transakcji kupna sprzedaży mieszkania zgodnie oświadczyły (pod odpowiedzialnością karną), że cena ze sprzedaży została wypłacona. To, że aktualnie J. G. dopatruje się uchybień popełnionych przez pracownika MOPR w B. przy sporządzeniu dowodu z przesłuchania (protokołu z dnia 17 września 2009r), nie świadczy o tym, iż przedmiotowa decyzja z dnia 23 września 2009 r. została wydana z naruszeniem przesłanek z art. 156 § 1 pkt 2 kpa. Istotne jest to, że J. G. wypowiedziała się w sposób czytelny co do faktu związanego z otrzymaniem ceny za sprzedane mieszkanie. To ona miała niewątpliwie legitymację do wypowiedzenia się co do zaistniałego stanu faktycznego dotyczącego uzyskania kwoty 80.000 zł i w tej sprawie złożyła stosowne oświadczenie do protokołu. Więc nie można mówić, iż organ I instancji wydał decyzję bez ustalenia stanu faktycznego związanego ze sprzedażą mieszkania w warunkach rażącego naruszenia prawa. Również podnoszone przez nią okoliczności, które nazywa niegodziwymi ze strony córki J. H. oraz związane z wystąpieniem do Prokuratury Rejonowej B. - Południe o wszczęcie dochodzenia przeciwko córce J. H. i jej mężowi oraz pracownikowi MOPR w B. o czyny wskazane we wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji (z powodu odmowy wszczęcia dochodzenia zaskarżyła postanowienie Prokuratury) nie świadczą o tym, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa.

J. G. wystąpiła z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy i podniosła argumenty zbieżne z przedstawionymi we wniosku z dnia 22 lipca 2010 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. po ponownym rozpatrzeniu sprawy, decyzją z dnia [...] listopada 2010 r. nr [...], utrzymało w mocy własną decyzję z dnia [...] października 2010 r. i podało, że skład orzekający ponownie sprawę podzielił stanowisko zawarte w skarżonej decyzji, że nie zaistniała żadna z wad o jakich mowa w punktach 1, 3-7 art. 156 § 1 kpa jak również decyzja nie została wydana przy zaistnieniu żadnej z przesłanek o jakich mowa w pkt 2 § 1 art. 156 kpa. W uzasadnieniu decyzji organ powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji z dnia [...] października 2010 r. Dodatkowo podano, że zarówno wniosek o stwierdzenie nieważności jak i wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy główny ciężar zarzutów kieruje do treści zeznań zawartych w protokołach sporządzonych przez organ I instancji, z których wynika, że J. G. otrzymała pieniądze ze sprzedaży lokalu od córki J. H. Takie okoliczności nie mogą stanowić podstawy do uznania decyzji organu I instancji za wydaną z rażącym naruszeniem prawa. Organ bowiem orzekając oparł się o dowody w rozumieniu art. 75 kpa przeprowadzone z zachowaniem trybu art. 77, 79, 83 oraz 68 i 69 kpa. Osoby zeznające podpisały się pod swoimi zeznaniami i trudno obecnie, tylko na podstawie zaprzeczeń strony odwołującej się (wobec konsekwencji jakimi są większe opłaty za dps) uznać, aby organ I instancji naruszył przepisy procesowe - w tym art. 79 i 81 kpa. Oba zeznania składane były pod odpowiedzialnością karną i w tej sytuacji to organy prokuratury (policji) władne byłyby rozstrzygnąć, czy w trakcie w/w czynności

procesowych doszło do (jak sugeruje strona) fałszerstwa podpisu, podania nieprawdy lub innych działań mających znamiona przestępstwa. Gdyby takie okoliczności zostały potwierdzone w trybie postępowania karnego, sprawa zakończona decyzją ostateczną organu I instancji mogłaby być wznowiona w trybie art. 145 § 1 pkt 1 lub 2 kpa.

Skargę od powyższej decyzji do sądu administracyjnego wywiodła J. G. i podała, że decyzja to jest dla niej bardzo krzywdząca. Nigdy bowiem nie otrzymała zapłaty za sprzedane bez swojej wiedzy mieszkanie. Nie posiada żadnych środków finansowych na zapłatę wymaganej kwoty za pobyt w DPS. Podniosła, że protokół z dnia 17 września 2009 r. podpisywała w sytuacji szczególnej, pod wpływem przymusu psychicznego w obawie, że jej córka może trafić do więzienia. Podała, że nie mogła zapoznać się z aktem notarialnym sprzedaży, bo nikt jej go nie pokazał, nie przeczytała treści protokołu i nie została poinformowana o jego skutkach. Zarzuciła, że SKO w swojej decyzji nie uwzględniło jej oświadczenia z dnia 18 czerwca 2009 r., z którego wynika, że mieszkania nie sprzedała ani nie darowała córce. W dalszej kolejności skargi skarżąca opisała swoją sytuację zdrowotną i materialną. W konkluzji podała, że została oszukana przez rodzinę i bardzo skrzywdzona przez przepisy i procedury prawne.

Organ w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie i podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku zważył co następuje.

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznawanej sprawy jest ocena legalności decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. z [...] listopada 2010 r. utrzymującej w mocy własną decyzję z [...] października 2010 r. o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji wydanej z upoważnienia Prezydenta Miasta B. przez Starszego Specjalistę Pracy Socjalnej Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w B. z [...] września 2009 r. (wydanej w następstwie wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną z [...] lipca 2007 r.) ustalającej J. G. dodatkową opłatę za pobyt w DPS w kwocie 11. 920,42 zł (stanowiącą różnicę pomiędzy dokonanymi wpłatami za okres od 19 czerwca 2007r. do 31 marca 2008 r., a opłatą ustaloną za okres od 19 czerwca 2007 r. do 31 marca 2009 r.). Przedmiotem zatem rozpoznawanej sprawy jest ocena prawidłowości decyzji wydanej w trybie postępowania nadzwyczajnego o stwierdzenie nieważności decyzji będącej efektem wznowienia postępowania i wydania decyzji w oparciu o art. 151 § 1 pkt 2 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Podstawą wznowienia było ujawnienie istotnych faktów mających wpływ na treść decyzji dotyczącej obowiązku ponoszenia przez J. G. opłaty za pobyt w domu opieki społecznej. Fakty te dotyczyły uzyskania w dniu 19 czerwca 2009 r. przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w B. informacji, że Janina Grzanko w marcu 2007 r. sprzedała mieszkanie i uzyskała z tego tytułu kwotę 80.000 zł.

Wdrażając nadzwyczajny tryb postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji, należy wykazać, że wystąpiła jedna z kwalifikowanych wad postępowania wymienionych w art. 156 § 1 kpa. Skarżąca zarzuciła, że przy wydaniu decyzji z [...] września 2009 r. (po wznowieniu, zwiększającej wysokość opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej) doszło do naruszenia zasad ogólnych z art. 7 - 10, art. 73, 79 § 1 i 2 i art. 81 kpa i że naruszenie to wypełniło przesłankę z art. 156 § 1 pkt 2 kpa (decyzja została wydana bez podstawy prawnej bądź z rażącym naruszeniem prawa). Sąd orzekający podzielił stanowisko SKO, iż nie ulega wątpliwości, że decyzja z [...] września 2009 r. wydana została na podstawie obowiązujących i właściwie wskazanych przepisów prawnych, zatem w przedmiotowej sprawie analizować należy tę decyzję pod kątem zaistnienia przesłanek unormowanych w art. 156 par. 1 pkt 2 kpa in fine, tj. pod kątem rażącego naruszenia prawa.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego utrwalony jest pogląd, że rażące naruszenie prawa przy wydawaniu decyzji, to kwalifikowane uchybienie, do którego dochodzi, gdy decyzja została wydana wbrew oczywistemu nakazowi lub zakazowi ustanowionemu w przepisie prawnym, gdy wbrew wszystkim przesłankom przepisu nadano prawa lub ich odmówiono, albo wbrew tym przesłankom obarczono stronę obowiązkiem lub uchylono obowiązek.

Zdaniem Sądu ocena organu, że przy wydaniu decyzji z [...] września 2009 r. po wznowieniu postępowania nie wystąpiły przesłanki pozwalające na wyeliminowanie jej z obrotu prawnego z powodu jej nieważności jest prawidłowa.

Przyczyną wznowienia postępowania była dla organu nowa okoliczność w postaci informacji dotyczącej sprzedaży mieszkania za kwotę 80.000 zł potwierdzonej aktem notarialnym z dnia [...] marca 2007 r., repertorium A numer [...]. W celu ustalenia, czy faktycznie doszło do uzyskania jednorazowego dochodu z tytułu sprzedaży tego mieszkania we wznowionym postępowaniu przesłuchano J. G., która do protokołu przesłuchania z dnia 17 września 2010 r. oświadczyła, że jest jej wiadome, że córka – J. H. powyższym aktem notarialnym, działając z jej pełnomocnictwem, dokonała sprzedaży mieszkania (znajdującego się w B. przy ul. [...]) na swoją rzecz i męża, za umowną kwotę 80.000 zł. Córka zapłaciła jej tę kwotę do rąk własnych w dniu sprzedaży mieszkania i podpisania aktu notarialnego. W charakterze świadka została również przesłuchana J. H., która zeznała, że w imieniu mamy sprzedała na swoją rzecz i męża mieszkanie za kwotę 80.000 zł, gotówkę w tej kwocie przekazała mamie w dniu sporządzenia aktu notarialnego. Obie zgodnie oświadczyły, że cena za mieszkanie została wypłacona do rąk własnych J. G. Rażącego naruszenia prawa J. G. dopatruje się w uchybieniach popełnionych przez pracownika MOPR w B. przy sporządzeniu dowodu z przesłuchania - protokołu z dnia 17 września 2009 r.

W ocenie Sądu organ dokonał ustalenia stanu faktycznego związanego ze sprzedażą mieszkania nie naruszając rażąco prawa.

Przede wszystkim podnieść należy, że w obrocie prawnym pozostaje akt notarialny (dokument urzędowy o szczególnej mocy dowodowej) z treści którego bezspornie wynika, że przedmiotowe mieszkanie zostało sprzedane za kwotę 80.000 zł. Ponadto dowód z przesłuchania J. G. i J. H. na okoliczność uzyskania przez zobowiązaną dochodu ze sprzedaży mieszkania przeprowadzono z zachowaniem trybu art. 77, 79, 83 oraz 68 i 69 kpa.

W ocenie Sądu słusznie Kolegium przyjęło, że są to wystarczające dowody, potwierdzające fakt uzyskania dochodu ze sprzedaży mieszkania. Oświadczenie o tym zostało uzyskane bezpośrednio od osoby, której mieszkanie zostało sprzedane. To osoby zainteresowane dokonaniem transakcji kupna sprzedaży mieszkania zgodnie oświadczyły (pod odpowiedzialnością karną), że cena ze sprzedaży została wypłacona. Organ w postępowaniu nieważnościowym nie ma kompetencji do podważania prawdziwości aktu notarialnego ani zeznań składanych pod odpowiedzialnością karną. Kwestie dotyczące tego czy w trakcie przedmiotowych czynności procesowych doszło do fałszerstwa podpisu, podania nieprawdy lub innych działań mających znamiona przestępstwa leży w gestii organów ścigania.

Mając powyższe na uwadze skargę oddalono na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. nr 153, poz. 1270 ze zm.).